

Rekordtermést ígér a hónapos retek Mihályteleken

A késői kitavasodás miatt néhány héttel ezelőtt még sokan aggódtak a mihályteleki hónapos retek sorsa miatt. A beérés valóban megkésett, de károsodásról szó sincsen.

E héten kedden jelentek meg először a faluban az óriás kereskedelmi szállítóautók és azóta szinte éjjel-nappal dolgoznak a mihálytelekiek. Kora hajnal előtt már kezdik a szedést, hogy reggel 5-6 órára — mire megérkeznek az átvevők, szállítók, készen legyenek a csomózással is. Naponta egyelőre 60-70 ezer csomó retek szállítanak el a különleges tehergépkocsik. A csúcshajrást azonban — amikor a szabadföldben termesztett retek is beérik — 4-5 nap múlva várják. A kötött termelési szerződések szerint több mint 6 millió csomó retek várható Mihálytelekről, s ezért a szerződések szerint mintegy 12 millió forintot kapnak összesen a termelők. Ez a termésnyerés és a jövedelem meghaladja a korábbi legnagyobb rekordot is. A házi kertekben, s a közös földeken 270 holdon van most retek Mihályteleken, s való igaz, hogy a retekkel bevetett holdak száma sem volt még soha ilyen nagy.

Sikló-zsilip

Leningrádban különleges emelőszervezetet dolgoztak ki, amelynek segítségével a folyami hajókat 40 emelet magasságba tudják felhúzni és nem kell hagyományos zsilipeket építeni. A hajó orrási "fűrdőkádba" úszik bele, amelyet 74 acéltárgonca segítségével óránként 3,6 km-es sebességgel vontatnak fel a kívánt magasságra.

Nem érdemes lebecsülni!

Van Tápén egy mészégető. Külsőre olyan, hogy az ember gondolkodás nélkül rámondaná: miért nem takarítják már el a csudába, több kerülhet vele az étetés, mint a mész! Pedig dehogyan kerül többbe: éppen mert ilyen primitív körülmények között dolgozik, nagyon jó a védelmező. Évenként 80-100 ezer forint hasznot hoz a Tiszatáj Termelőszövetkezetnek.

Egy-egy évetkor 120-150 métermáza mész jön ki a kemencéből. S ha nagy a keletje, tíz naponként égetnek, ha pedig éppen nincs különösebb érdeklődés iránta, még benne hagyják egy darabig, nehogy széjjeldurrogjon. Nincs is soha kifogása a vásárlóknak a tápéi mész ellen.

Az idén azonban csaknem bajba jutott az égető: hosszú utánjárással bírták csupán megszerezni az évi alapanyag-szükségletet, a 400 tonna mészövet. De most már megvan a kiutalás az építési anyagellátótól, mehet a munka. Bár a tavalyról maradt mészövetből már égettek az idén, így mégiscsak megnyugtatóbb a helyzet.

Mióta ez a mészégető működik, Tápénak nem kellett kérije központi mészellátást. Nemcsak a házak meszelésére, a gyümölcsösök permeztésére elég, amit itt termelnek, jut belőle a környező községeknek, sőt még szegedi vállalatoknak is. A községi tanács nagyon meg van elégedve a szövetkezet okos kis üzemével, hiszen Tápén is egyre-másra épülnek a kislakások — az idén eddig 35 ház építését vették tervbe —, építkezés mész nélkül pedig elképzelhetetlen.

A tápéi mészégetővel jól jár a lakosság, jól a szövetkezet, meg a tanács is. Ezért nem érdemes lebecsülni a ke-

Az erősebb testvér szárnya alatt

A dóci Tiszavirág Tsz-t nem neve tette a gazdálkodásban bizonytalanná. Talán mert a tagok nem eléggé bíztak a saját erejükben, azért lebegett felettük a kérszéletesség, amit sehogysem akartak, hogy bekövetkezzen. Kiutat kerestek és megtalálták, s megint csak a közösség összefogásával. A szomszédos, a falutól 8-9 kilométerre levő névrokhoz, a mindszenti Tiszavirág Tsz-hez fordultak segítségért, s a mindszentiek vállalták a dóciak gazdálkodásának patronálását. A névrokosság önmagában is kötelez, annál inkább az új mozgalom, miszerint az erősebb segíti a gyengébbet.

Reménnyel...

A mindszenti Tiszavirágban évek óta 55-60 forintot ér egy munkaegység, a dóciak Tiszavirágban pedig alatta maradtak a 20 forinton. A dóciak azelőtt nem ismerték a havi előleget sem, mert miből is előlegeztek volna nekik, ha nem gazdálkodtak jól 700 hold földjükön.

Patronálásuk mindössze két hónapja tart, s máris reménnyel néznek a jövőbe. A mindszentiekől átjött hozzájuk üzemesség-vezetőnek Süle József, aki közvetlen szomszédoságukba, Alsóányásra költözött és egész héten a dóciakkal van. Csak szombaton jár haza a családjához. A dóciak új vezetősége — amely egyben a mindszenti Tiszavirágban is képviselteti magát — Süle Józseffel együtt átdolgozták egész évi tervüket, s ennek alapján már ebben az évben 30 forintot ér majd egy munkaegység Dócon.

A brigádoknak és a munkacsoportoknak most már nemcsak nevük, hanem tartalmuk is van. A tagság többsége most már rendszeresen dolgozik — a közszellem jó. Ezzel magyarázható, hogy a tavaszi munkában eddig nincs lemaradás, lépést tartanak a követelményekkel. Erzik, tudják most már, hogy amit terveztek, az el-

érhető, sőt annál több is, ha nem lesz közöttük visszahúzó.

Csak alapszabály szerint

Az idősebbek között 15-18 fiatal is dolgozik, fiúk és lányok. Ők sem kívánkoznak most már máshová, mert látják, hogy helyben is jól megélhetnek, ha szorgalmasan dolgoznak. Azelőtt pedig a párttitkár, Tóth Ferenc is elkívánkozott, mert úgy érezte, hogy magára hagyták a párttagok is, akik pedig mindössze öten vannak a hetvennél több tsz-tagság között. A párttitkár most a szőlőművelő brigádban dolgozik, ugyanakkor a párt-szervezet dolgait is jobban kézben tartja. Most latolgatják, hogy az alapszervezet ne csatlakozzon-e a mindszenti Tiszavirág kommunisztárhoz szervezőleg is. Nekik ugyanis független párttitkáruk van, Horváth József, aki eddig is sokszor felkereste őket, s a különböző problémák megoldását együttes erővel keresték.

Mert probléma még van, s a megoldásuk nem mindenkinél tetszik, mert az nem a saját szájaize szerint történik. A közösség érdekében tartják például szem előtt abban is, hogy jószágot ezután csak az alapszabály szerint tarthat mindenki. Eddig ugyanis úgy volt, hogy az állatokat kicsapták a tanyaából a tsz vetéseire.

A köztulajdon védelme még nem szívügye mindenkinél a dóci Tiszavirág Tsz-ben. Elvesztett nemrég például 50 kilogramm lucernamag, aztán fél zsák korpát, több gyümölcsösládát, és egyebek. Természetesen nem hunylik szemet a történetek felett. A felelősök munkaegységéből azonban levonják az »eltűnt« értékek árát, hogy máskor jobban vigyázzanak a rájuk bízott dolgokra.

Az egészséges szellem zavarói

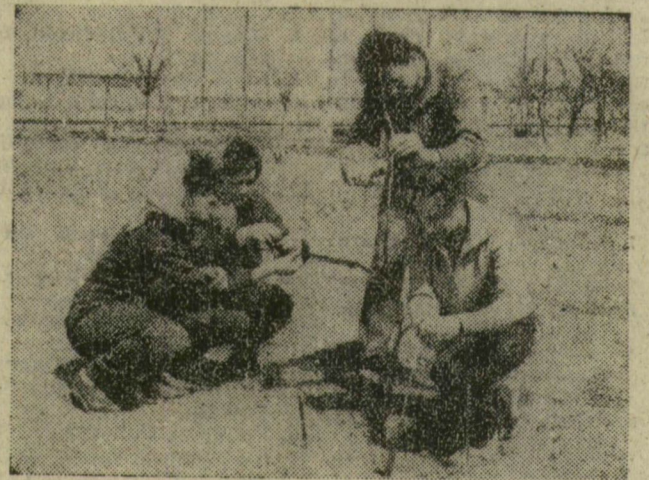
Néhány felelőtlen ember zavarja még a közszellem egészséges kibontakozását, érvényesülését a dóci Tiszavirágban. Mihály József például nemrégiben a közös vagyonból szalmát vitt haza. Megfizették vele, mint ahogy Belovai Péterrel is azt, hogy hűsvétkor nem fejte meg a rája bízott te-

heneket. Az aznapi tej árát most levonják munkaegységéből. S ezzel a tagság egyetért.

A közöst károsította meg Pálkövi László is, akit kiküldtek boronálni, ehelyett azonban hazament és délutánig ivott. Akkor találták rá. A mulasztásért óránként 14 forintot fizetett meg vele, s aznapra egy fillért sem számolnak el neki munkaegységre. A tagság nem tűri már a lógókat. Igazolatlan hiányzást nem fogadnak el. Napi 10 órát dolgoznak, s aki ezt nem teljesíti, a tagsággal találja szemben magát.

A dóciak most már határozottan és következetesen hajlítják végre a közös akaratot. S a gazdasággal együtt fejlődik az ember is, aki — ha nehezen is — kicsinyes hibáitól mégiscsak megszabadul.

L. F. Gyümölcsfákon a termővük lekötését tanulják a hallgatók.

(Róth Béla felv.)

A vízvezeték szegedi centenáriuma

Vaszelkovits Bazil, az öntevékenységéről híres szegedi főbíró mosolygó örömmel nyitott be egy reggel Taschler polgármesterhez:

— Mit szól hozzá, Józsi, megjött a Kiviteléi Gőzmalom ajánlata olyan gőzerővel üzemeltető vízvezeték hálózat létesítésére, amely — ha kell — az egész várost elláthatja egészséges, tiszta ivóvízzel. Csak az a fő...

— Nos, mi a fő? — türelmetlenül kérdezte a polgármester. — Mert szinte tudtam, hogy valami zsebbe vágó kikötés jön.

— Ellenkezőleg. Semmiféle hozzájárulást nem kíván, ha még ebben a hónapban kőművekkel 25 évre szóló szerződést. Ebben az esetben, egy éven belül, 1963 májusig elkészíti a teljes berendezést, ami kizárólag Burgott Nándor érdeme.

— Hát, ami azt illeti, ennek nem lehet semmi akadály a részünkről. De mond csak, nem holmi áprilisi tréfát úzó velem, Bazil?

A fővárost megelőzve

A főbíró szavát adta, hogy komolyan beszél.

— Jól van — mondotta a polgármester —, most tizedike lévén, úgysem lenne idősebb a tréfa, nem is tételizem fel rólad, mert tu-

dod, mennyire örülnék, ha egyes alkotásokkal mögötting kullogna a főváros.

— Akkor tökéletesen helyben is vagyunk. Örvendezhetsz, podesztám, mert ezen a téren Pest messze mögötting marad.

— Helyes. Most pedig ülj le és mondd el szaporán, pontosan mit ígér ajánlatában a Malom?

— Igéri, pro primo, hogy megbeszélés szerint 6 lábnyi mélységből felszívott tiszta, egészséges folyó vízzel látja el a megbeszélés Kárársz, Ótapsirta, Kálvária, Korona és Landau utcát, a kórház, a belvárosi plébánia és a város háza környékét. A hálózaton kívül maradt fogyasztók ellátására pedig összesen hét kifolyóbódét létesít a város különböző pontjain, ahonnan bárki kaphat 1 fillért egy korsóval, ha a havi mennyiséget előre lekötöti. A korsók nagyságát nem kívánja korlátozni.

— Ez szép, de vajon mit szólnak hozzá azok az utcák, amelyekben nem lesznek csövek? Erre egyikünk sem gondolt még.

— Semmit, mert a vállalkozó hajlandó a 30 nap alatt beérkező kívánásokat figyelembe venni, haz az érdekeltek vállalják a csövek lefektetésére eső költségek megtérítését.

— És azután nem?

— Nem, mert a későbbi bekötések ideje alatt szüneteltetni kellene az egész vízszolgáltatást, ami esetleg hetekre is elhúzódhat.

(Az ajánlatnak ez a kikötése élénk képet ad a vízműszaki technikával szemben akkoriban támasztható követelmények mértékére.)

Napi 650 köbméter

A vállalkozó napi 650 köbméter vizet szavatol, ami — a vízarusok szerint — az eddigi fogyasztás kétszeresének felel meg — mondotta a főbíró.

(Összehasonlításképpen megemlítjük, hogy az 1903 óta működő városi magasnyomású vezeték mai kapacitása napi 20 ezer köbméter, ami 2 millió litert tesz ki és — körülbelül a harmincszorosa az akkori fogyasztásnak.)

A szerződés nyomban létrejött és a Malom olyan pontosan betartotta ígéretét, hogy 1963 »tavaszközép« hónapjában már csobogott a víz a csövekben. Amikor a fővárosban híre ment ennek, Rottenbiller polgármester azonban közölte Taschlerrel, hogy Medárd napján (június 8) Szegedre jön megtekinteni Pestnek, íme Szegeden már megvalósult régi álmát,

amelyről ő csak sóhajtozott eddig.

Ez volt Taschler József polgármester életének legboldogabb napja.

Egy szomorú tanulság

A csövek lerakása alatt az Ótapsirta utcában halálos sérülést szenvedett egy alsóvárosi földmunkás, akinek a felesége és három apró gyermeke maradt árván. Esetével a város és a napi sajtó is foglalkozott, de csak addig, amíg a vállalkozó ígéretet nem tett arra, hogy hajlandó megtéríteni a tetemes kiadásokat és még 40 forint végkielégítést is adni az özvegynek.

Többet senki sem kívánhat tőlünk — mondották a malmosok —, mert sajnos, nem ez az egyetlen ilyen eset, amikor hasonló terheket vagyunk kénytelenek vállalni.

Nem is kívánt sem a sajtó, sem a városvezetés, mert a 40 forintot, úgy látszik, arányban állónak tekintette egy munkás akkori értékével, hiszen abban az időben a még teljesen szervezetenlenség dolgozó, akiknek vasárnapjuk sem lehetett, alig kerestek többet heti 14-15 forintnál.

Elgondolkoztató ez az eset, hogy míg a város egy része, a jobb módú negyedekben élők ilyen kétségtelen eredmény elvezőjé lehetnek, milyen magára maradtan tengette életét az akkor még szervezetenlenség élő munkás, amikor ilyen esetben csak 40 forinttal nyújtottak segítséget a szerencsétlen családnak. Gondoljuk meg, hogy a vasárnapi munkaszünethez is csak harminc évvel később, 1891-ben jutott hozzá a szakszervezet segítségével.

Igaz, hogy a vállalkozó eleinte több esetben megmászta a korábbi ígéreteit, de az anyagi természetű vitáktól eltekintve a viszony zavartalan volt vele, és később ezek a viták is elsimultak.

A mai vízvezeték pedig természetesen még tovább fejlődött. Örömmel vettük tudomásul Tombácz Ferencnek, a Szegedi Vízművek igazgatójának azt a kijelentését, hogy a múltban meg lehetőségek elhanyagolt üzem az utóbbi 15 év alatt mintegy 40 százalékkal értékelhető műszaki-és termelési fejlesztést ért el, s a jövőben még jobban ki tudja élegetni az igényeket.

Ormos János

A híradástechnikai ipar vásári újdonságai

A Budapesti Nemzetközi Vásár híradástechnikai cikkek kiállításán, mint minden évben, most is tartogatót újdonságot, meglepetést a látogatóknak. A rádiószelvény a már ismert készülékeken kívül bemutatja a Telefongyár új, 3 sávú, ultrarövidhullámú műsor vételére is alkalmas tranzistoros táskarádióját, a Székesfehérvári VT pedig tranzistoros asztali készülékét. A televíziók között az ötvenéves fennállását ünneplő Oriongyár az AT 550 és az AT 650 típusú jubileumi készülékével jelenik meg. A székesfehérvári televíziók közül a »Tavaszi« és a »Kékes« új köntösben mutatkozik be, s kiállítják az AT 650-es székesfehérvári testvérét, az »Alba Regiát« is. A székesfehérvári üzem egyébként már ízelítőt ad a jövőből is: kiállítja kis, közepes és nagy teljesítményű készülékből álló, nyomtatott áramkörös, egyelőre még név nélküli új televíziócsaládját. A szórakoztató cikkek másik nagy csoportjában, a magnetofonok, lemezzjátékok között ugyancsak több újdonság lesz. Az ipar és a szövetkezetek például négyféle stereó lemezzjátékos is kiállítanak. Az ipari műszergyártó »Nép« lemezzjátékos mutat be. A kecskeméti magnetofongyár új termékét, a 3 sebességes »Calypsót« jó híre előzte meg, s most a látogatók is meggyö-

zódhetnek erről. Ezenkívül újdonságként tranzistoros, egysebességes magnetofonját is kiállítja az üzem.

Tavaszi séta

Az NDK bölcsődeiben ilyen kis »gyermekautóbuszokban« sétáltatják a kicsinyeket. Könnyebbég ez a gondozónőnek, s kellemes a gyerekeknek is. Nálunk nem lehetne bevezetni?